

## Κυριακή του Τυφλού στη Νάουσα: Μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας των Ποντίων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



**Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης την Κυριακή 17 Μαΐου (του Τυφλού).**

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τέλεσε μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, το οποίο διοργάνωσε η Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Ναούσης με την παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών, εκπροσώπων Πολιτιστικών Συλλόγων και ευσεβών Ναουσαίων.

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, με αφορμή το ευαγγελικό ανάγνωσμα της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού, τόνισε ότι οι δοκιμασίες και οι δυσκολίες της ζωής μπορούν να γίνουν αφορμή πνευματικής

αποκάλυψης και εμπιστοσύνης στο θέλημα του Θεού. Παράλληλα, συνδέοντας το μήνυμα του Ευαγγελίου με τη μνήμη της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, κάλεσε τους πιστούς να αντιμετωπίζουν τον πόνο και την αδικία με ενότητα, πίστη και ελπίδα, προσευχόμενοι για την ανάπαυση των θυμάτων και τη δικαίωση της ιστορικής μνήμης.

Στη συνέχεια τελέστηκε τρισάγιο στον Χώρο Μαρτυρίου Κιόσκι και προ του μνημείου των θυμάτων της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, ενώ οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με ομιλία, κατάθεση στεφάνων και ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου.

### **Αναλυτικά το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:**

«Πηλόν επέθηκέν μου επί τούς ὀφθαλμούς καί ἐνιψάμην καί βλέπω».

Εάν ο διάλογος του Χριστού με τη Σαμαρείτιδα γυναίκα στο φρέαρ του Ιακώβ που ακούσαμε στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της περασμένης Κυριακής της άνοιξε τα μάτια της ψυχής όχι μόνο για να διακρίνει την αμαρτωλότητά της αλλά και για να μάθει πώς θέλει ο Θεός να είναι όσοι τον λατρεύουν, με τη θεραπεία του εκ γενετής τυφλού που ακούσαμε σήμερα ο Χριστός δεν ανοίγει στον τυφλό μόνο τα πνευματικά μάτια αλλά και τα σωματικά.

Έναν τυφλό θεράπευσε ο Χριστός, και τον θεράπευσε με έναν απροσδόκητο και απίστευτο θα λέγαμε τρόπο. Έβαλε λάσπη επάνω στα μάτια του και ύστερα τον έστειλε να πλυθεί στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ. Παράδοξη στ' αλήθεια θεραπεία! Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί ότι κάτι που θα κατέστρεφε τα μάτια οποιουδήποτε υγιούς ανθρώπου, θα ήταν δυνατόν να χαρίσει την όραση σε έναν τυφλό; Και όμως αυτό συνέβη.

Ανεξάρτητα από το αν το πιστεύουν ή το συκοφαντούν οι γραμματείς και οι φαρισαίοι, το θαύμα της θεραπείας του τυφλού είναι πραγματικότητα, που ο πρώην τυφλός την ομολογεί απερίφραστα, αλλά και αξιώνεται να δει τον ευεργέτη του και να τον προσκυνήσει.

Τι είναι αυτό που οδηγεί στο αίσιο αποτέλεσμα; Τι είναι αυτό που οδηγεί στο θαύμα;

Είναι η πανσθενής δύναμη του Χριστού που επεμβαίνει για να θεραπεύσει το πλάσμα του και να το οδηγήσει συγχρόνως στην οδό της αλήθειας.

Είναι όμως και η θέληση του ανθρώπου να συνεργασθεί με τον Χριστό και να

υπακούσει στην εντολή του. Δέχεται ο τυφλός την επίκριση με τον πηλό, παρότι δεν γνώριζε αυτόν που το έκανε ούτε ήξερε ποιο θα είναι το αποτέλεσμα. Και στη συνέχεια ανταποκρίνεται στην παρότρυνσή του και πηγαίνει να πλύνει τα μάτια του. Και τότε διαπιστώνει ότι δεν έσφαλε στην προσδοκία του ούτε ότι απατήθηκε στην πίστη του.

«Πηλόν επέθηκέν μου επί τούς όφθαλμούς καί ένιψάμην καί βλέπω», ομολογεί ο τυφλός στους γραμματείς και φαρισαίους, που θα μπορούσαν και εκείνοι να επωφεληθούν από τη δύναμη του Χριστού και να απαλλαγούν διαπαντός από την ψυχική τους τύφλωση. Αλλά δεν το επιθυμούν και δεν συνεργάζονται με τον Θεάνθρωπο Κύριο. Δεν δείχνουν καλή διάθεση και όχι μόνο αρνούνται να πιστεύσουν αλλά συκοφαντούν και τον τυφλό και τον Χριστό και όλους εκείνους που θέλησαν να πιστεύσουν. Γι' αυτό και παρέμειναν στο σκοτάδι τους.

Ας προσέξουμε τις μικρές λεπτομέρειες του σημερινού ευαγγελικού αναγνώσματος που μας αποκαλύπτουν μία μεγάλη αλήθεια. Ο Χριστός εξηγεί στους μαθητές του που τον ρωτούν γιατί ο τυφλός γεννήθηκε στην κατάσταση αυτή, ότι ούτε αυτός ούτε οι γονείς του αμάρτησαν. Γεννήθηκε τυφλός για να του φανερωθούν τα έργα του Θεού. Και αυτά τα έργα αποκαλύπτει στον τυφλό, κλείνοντας του προσωρινά τα μάτια με τον πηλό που έπλασε.

Τι μπορεί να σημαίνει αυτό για μας σήμερα;

Σημαίνει ότι μπορεί κάποιες φορές να επιτρέπει ο Χριστός μία ασθένεια, μία απώλεια, ένα πόνο, μία συμφορά να μας δοκιμάζουν, να κλείνουν τις προοπτικές μας, να ματαιώνουν τα σχέδιά μας, γιατί θέλει κάτι άλλο από εμάς. Θέλει την υπακοή, θέλει τη συνεργασία μας για να μας αποκαλύψει περισσότερα και μεγαλύτερα από αυτά που είχαμε. Αρκεί να πιστεύουμε σ' Αυτόν και να έχουμε εμπιστοσύνη στην αγάπη του. Αρκεί να είμαστε πρόθυμοι να ακολουθήσουμε την προτροπή του, όπως ο τυφλός του Ευαγγελίου, για να απολαύσουμε και εμείς το θαύμα του όπως και εκείνος.

Μνημονεύοντας σήμερα τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, μνημονεύοντας τον πόνο και την οδύνη που έφερε η μεγάλη αυτή τραγωδία που έπληξε τους προγόνους μας αλλά και ολόκληρο τον Ελληνισμό και κατέστρεψε τις ελπίδες τους για καλύτερες ημέρες, ας μην παραμείνουμε στον θρήνο για τον ξεριζωμό και τις χιλιάδες θύματα. Ας αντιμετωπίσουμε αυτή τη συμφορά, αυτή την αδικία ως μία ευκαιρία να συνεργασθούμε με τον Θεό και μεταξύ μας με πίστη και υπακοή στο θέλημά του και στις ευκαιρίες που μας προσφέρει, ώστε μέσα από αυτή τη δοκιμασία να φανερωθούν και σε μας τα έργα του Θεού, πιστεύοντας ακράδαντα ότι ο Θεός μεριμνά για τους αδικημένους και αποκαθιστά με τον δικό

του τρόπο και στον χρόνο που Εκείνος κρίνει τις αδικίες που έγιναν. Και ας προσευχόμεθα ο Κύριος της ζωής να αναπαύει κοντά του τις ψυχές των αδίκως και μαρτυρικώς τελειωθέντων πατέρων και αδελφών μας.

**Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:**

